

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra AXEL OG VALBORG

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter IV", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter IV*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 200. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl04val-shoot-idm140153720390336/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter IV

Hvad var det meer? En kort Opsættelse!
Men han er død, og Alexander lever,
En listig Cardinal; og Hakon lever
Min Avindsmand, Jeg seer dig Ulv, du lurer
Alt paa dit Bytte, smilker under Skind,
Min Stav er brudt! Alt er torbi, min Valborg.

*Han kaster sig alter paa Knæ og skiuler sit
Ansigt i hendes Hænder.*

ERLAND

med et strængt Blik paa Kongen.

Det var ei fromt, ei velgiort, at man lod
Det komme til saa yderligt et Skridt;
At spænde disse arme Hjerter med
Et stakket Haab, for i den sidste Stund
At lade Haabets Sæbeboble briste;
Ei velgiort, at man overrumpled mig
En Olding, der fortæner Agt, saavel for
Mit Embed, som min Alder, med et sligt
Ynkverdigt Optrin.

HAKON.

Hele Skylden falder

Paa Axel Thordson kun; hans Hæftighed
Har selv ham skyndet til sin bratte Kummer.
Hald han havde fulgt sin Konges Raad,
Da havde klogt han givet Tid. Jeg kan
Ei spærre mine Kæmper Vei til Kirken;
Og Kirkens Love tale giennem dig.

KNUD

kommer med et Linklæde.

Da Axel Thordson ei maa ægte Valborg,
Saa fordrer Kirkens Lov et Mærke paa
Skilsmisssens Vigtighed.